

*** noCcc * (nocce)**

noc
koc
świerszcze jeszcze
nie mieszcę się
w mieście

duszne mokre jest powietrze
uciekam ściekam po skórze
po wodę
łyk łyk łyk
kosmyk moich włosów w twoich ustach

noc koc splot naszych ciał
samolot spadający meteor

zboża łoża nas noszą
kołyszą
unoszą ponoszą i jesteś
w moich objęciach
ujęciach

bez pojęcia dla tych
którzy nie spróbowali
uchwycić w oku dali
oddali
oddali ich krótkowzroczność
lekkonośność nas wsysa
lekkonośność nas wsysa
wysyła daleko

i jeszcze swierszcze
noc noc noc
koc koc
nic nas nie trzyma
wszystko nas unosi
ponosi ponosi dotyk
kosmyk moich włosów w twoich ustach

czas ustał
ustał na ustach
w długim pocałunku
trunku moim trunku
trunku moim trunku

winnym tylko słodczy
winnym słodkim półwytrawnym
sprawnym gestem mnie łapiesz
gdy potykam się po drodze
boso
roso mnie orzeźwiasz
otrzeźwiasz jak światło w oknie domu
nikomu ani słowa
nie jestem na to jeszcze gotowa

przemykamy na górę
chmurę mam w sobie
opadam na podłogę
opadam na niego
opadam na niebo
opadam opadam nieopodal
dali co to zaczęła
poczęła nas
popchnęła mnie do
ciebie

noc koc
noc i jeszcze świerszcze szeleszczą
ciszą

opuszczam się na jedną noc
opuszczam się na koc
opuszczam się samą na jedną podróż
wzdłuż i wszerz ciebie

noc
noc noc noc noc
bliska
końca
noc

świt
świst
świst

noc
dzień dzwoni
dzień dzień dzień
dzień dzień dzień
dzień dzień dzień
dzień/noc
dzień/noc
dzień/noc
dzień

04.08.06.

* noCcc * (noccc) / Éj

éjjel
pléddel
azt ciripelem
ezen a helyen,
ahol nincs helyem

ahol fülledt nedves levegő
szökik, folyik bőröm alól az idő
a víz
csipp-csepp
egy hajpihém a szádban

éjszaka pléd szaga
testek véletlen egybeesése
repülő zuhanó meteor

kalászkod sora, alattunk nyoszolya
ringó
felemel, kiemel és itt vagy
ölelésem
bilincsében

elképzelésük sincs róla
azoknak, akik nem próbálták
szemtávolságból elkapni
odaadni
rövidlátóságot feladni
a könnyűség beszippant minket
a könnyűség beszippant minket
messzire küld

és csak ciripelek
éj éj éj
Pléd pléd
semmi sem húz minket vissza
minden felemel
érintésre kel
egy hajpihém a szádban

az idő ásítózik
szánkon várakozik
egy lusta csókba
szíverősítőmbe oltva
szíverősítőmbe oltva

édes-vétkes a bor
édes-félszáraz bűnös
gyakorlott fogással nyúlsz utánam
ahogy megbotlok az utcán.
mezítláb

a harmat felfrissít
kijózanít mint a fény a ház ablakában
senkinek egy szót se
arra még nem vagyok felkészülve

ahogy csúszunk fel ketten
érzem, egy felhő ül bennem
padlóra zuhanok
rá zuhanok
az égre szakadok
nem messze lezuhanok, rázuhanok
a kezdet mely megkezdett minket
ami hozzád lökött
most távolodik

éj pléd
éj, még csendtől hangos ciripelés

ma éjjel elengedem magam
leengedem a plédre
hagyom hogy útra keljek
keresztül-kasul átszellek

éj
éj éj éj éj
közel
a vég
éj
hajnal
fütyül
fütyül

éjre
nap csenget
nap nap nap
nap nap nap
nap nap nap
napra éj
napra éj
napra éj
nap

04.08.06.